

DUK

**ÅRSTEMA
2021**

"Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønner."

Rom 12:12

VÆR GLADE I HÅBET

Paulus' brev til Romerne 12, 12a

Vi lever i en tid, hvor mange mennesker håber på at covid-19 snart er overstået og håber på en vaccine. Nogle håber på at der er gevinst på deres skrabelod. Vi håber at møde Kristus i himmeriget, som han har lovet os.

Denne befaling af Paulus til den kristne menighed i Rom, er at glæde sig i håbet. Det handler om at vi har en grund til at være glade. Det er ikke en kommando der bliver givet om at være lykkelig, men at have det rette perspektiv på situationen.

At glæde sig i håb er at have en forunderlig forsikring i Guds ord som et faktum. Vores håb er bygget på tillid til Guds ord som del ultimative sandhed.

Jesus er grundlaget for vores håb i hans løfte om herlighed. Katolikker har tillid til vores frelse på grund af Ham. Dette adskiller os fra dem uden Kristus. Håb i sig selv er ikke genstand for vores glæde.

Det er hvad Kristus har gjort for os, der giver os glæde. Vi har et levende håb på grund af Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Når tingene bliver mørke for os, kan vi få et større perspektiv på livet.

Bibelsk håb løfter os ud af vores nuværende omstændigheder. Vi som katolikker er så sikre på Gud ord og handling, at det er kernen i den troendes tillid.

Som katolikker bør vi ikke lade vores holdning styre af øjeblikkets omstændighed. Vi har en velsignet fremtid, en fuldbyrdelse af alt hvad Kristus har. Det vil ikke længere være en blanding af godt og ondt, glæde og sorg. Glæde kan komme fra de store begivenheder i livet, som fødsler, livsfester eller et nyt job, til de små ting i hverdagen, som en god ny film, brætspil med vennerne eller at aflevere en god opgave til tiden.

Der er grund til vores glæde og endnu større grad i håbet om mødet med Kristus.

Konteksten af Romerbrevet 12

Menigheden i Rom var, som de fleste andre, under konstant angreb og de kristne havde behov for motivation og styrke til at holde fast i troen. Derfor skriver Paulus blandt andet om Guds retfærdighed og at vi skal frelses.

Paulus blev af mange af de første kristne anset som hedning. Mange mente, at kun jøder der konverterede kunne være rigtige kristne. Ingen i Rom var jøder og derfor kæmpede menigheden her med både ydre og indre fjender. Paulus opfordrer dem til at holde fast og at være stolte og glade.

Paulus beskriver tilbedelse af vores Gud som det at blive levende ofringer til vores Gud. Opgive at jagte det vi ønsker af livet og i stedet lære at kende og tjene det som Gud ønsker vi skal tjene. Det begynder med vores åndelige nådegaver, som vi har fået til at tjene hinanden i Kirken. Paulus beskriver en livsstil, hvor vi sætter os selv og vores behov til side.

Vores mål som kristne er at elske og løfte hinanden op i én enhed. Vi må fokusere vores forventning om evigheden og vente tålmodigt med vores bønner.

Versene **9-21** er en liste over korte kommandoer. Alt i alt tegner de et billede af hvordan det kristne liv skal leves. det overskyggende tema er at sætte os selv til side for i højeste grad at kunne elske og tjene Herren, hinanden og ikke mindst vores fjender. Vi skal tjene med entusiasme. Vi skal glæde os over vores fremtid og være tålmodige i vores nutidige tilværelse.

Der tales som sagt om nådegaver i vers **3-8**, som Gud har givet hvert menneske, og disse gør os uafhængige af hinanden. Alle har fået forskellige nådegaver med forskellige formål. Vi er kaldet til at bruge vores nådegaver i overensstemmelse med troen.

Vær glade i håbet – gør det selvom det er svært. Giv ikke op. Vær tålmodig, gæstfrie og giv plads til andre.

Menneskeheden sammenlignes med en krop. "For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer."

Rom 12, 4-5 Vi har brug for hinanden, fordi vi alle kan noget forskelligt og har forskellige opgaver, som vi skal udføre for det samlede legeme.

Vi har alle fået nådegaver fra Gud og de skal bruges bedst muligt. Vi bliver nødt til at dele ud af vores nådegaver.

Vi opfordres her til at gøre det vi er gode til – også selv det ikke altid er fordi vi har lyst til det. "Vær ikke tøvende" (**Rom 12, 11**). Vi har pligt til at bruge vores nådegaver (henvisning til **matt. 25, 24-30**), fordi vi hver især kan noget særligt. Særligt i troen.

Stikord til at arbejde ud fra:

- › Håb; hvad er håb, hvornår håbes der, hvad håbes der på osv,
- › Vi er alle unikke
- › Gud kalder os alle
- › Den kristnes håb på at møde Kristus
- › Håb i det glade budskab

Holder du et godt oplæg, laver et sjovt løb eller anden aktivitet om årstemaet, så opfordrer vi dig til at dele det i DUK's aktivitetsdatabase via dette link:

<https://drive.google.com/drive/u/1/folders/0B0gAgJuHcD5dRFBIOWg1cVQxQk0>

Læs mere

Bibelstykket, Paulus' brev til Romerne 12, biblen online, bibelselskabet.dk: <https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline/Rom/12>

Katolsk.dk, minileksikon:

https://www.katolsk.dk/fileadmin/mini_lex/index.html

Katolsk.dk om tro, håb og kærlighed:

<https://www.katolsk.dk/tro/etik/tro-haab-og-kaerlighed/>